

Medvetandet: skapandets fascination

Välkomna, alla mina vänner här som tar emot påtagliga välsignelser i form av energiströmmar som rymmer medvetande och styrka. De strömmar mot er och tränger igenom er. De utgör en verklighet som kan förnimmas allteftersom ert eget medvetande växer och dristar sig fram.

Jag skulle vilja tala om aspekter av medvetandet och dess betydelse i skapelsens större ordning. Vårt arbete under de kommande månaderna behöver fördjupa er förståelse av det skapande medvetandets kraft och betydelse. Skapelsen är verkligen ett resultat av medvetande och inte tvärtom, som i allmänhet antas. Ingenting kan existera om det inte först existerar i medvetandet, oavsett om medvetandet är den universella anden, det universella jaget eller om det är det individualiserade jaget. Oavsett om ditt medvetande uppfattar, skapar och formulerar något viktigt, världsdanande eller bara en övergående, obetydlig inställning, är principen densamma.

Jag har ofta diskuterat dessa realiteter och ni känner till dem, men ni känner inte till dem tillräckligt. Ni förbiser fortfarande den enorma betydelsen av era medvetna skapelser och er bristande kontakt med dem orsakar ett verkligt lidande. Inget annat lidande är lika intensivt som det som känns när man inte vet att man har skapat det man upplever. Detta gäller, i mindre utsträckning, även för positiva upplevelser, för om du inte vet att du har skapat dina upplevelser, kommer du att känna dig hjälplös i händerna på en makt som du inte kan överskåda. Denna makt utgör verkligen ert eget medvetande, mina vänner.

Låt oss nu förstå lite bättre vissa av medvetandets mest enastående egenskaper. Medvetande utgör inte bara förmågan att tänka, att urskilja och att välja; detta är uppenbart. Det utgör inte bara förmågan att veta, att uppfatta och att känna. Det utgör även förmågan att vilja. Detta att vilja är en mycket viktig aspekt av medvetandet. Huruvida du vill med medvetenhet eller huruvida du inte är i kontakt med din vilja, gör inte någon skillnad. Att vilja är en pågående process, precis som att veta och att känna är det. Där det finns medvetande, finns det också alltid vetande, kännande och viljande.

Ofta kommer ett antal motstridiga strömmar att kortsluta varandra på ytan, vilket yttrar sig som en avsaknad av medvetenhet eller en avtrubning. Medvetandet förminskas på ytan, men fortsätter

att vara aktivt under ytan. Dess resultat uppenbarar sig som påtagliga livsupplevelser och du känner dig vilsen och tror att vad livet för med sig är helt oberoende av vad du själv vill och vet. Alla vägar för en genuin utveckling måste ta fram alla förvirrade och motstridiga begär, övertygelser och det inre vetandet till ytan, så att livsomständigheterna visar sig i sitt sanna ljus som jagets skapelse. Denna medvetenhet ger dig makt att omskapa.

Att vilja en förefintlig möjlighet, att bestämma, formulera, veta om den, samt att uppfatta dessa inre aktiviteter är verktygen för ditt skapande medvetande. Människligheten kan delas in i de som vet om detta och använder verktygen medvetet, kreativt, konstruktivt och de som är omedvetna om det och ständigt, då de är offer för sin okunnighet, raserar utan att någonsin veta om det.

Människan är den första entiteten på den uppåtgående utvecklingsskalan som avsiktligt kan skapa medvetet. Ni, mina vänner, som söker efter er sanna identitet behöver börja uppleva er makt att skapa och specifikt hur ni har skapat vad ni än har eller inte har nu. Ni kan då se hur kampen mot era egna skapelser ökar smärtan och spänningen i ert väsen. Detta är oundvikligt när man inte är medveten om, generellt och specifikt, hur ens liv är ett resultat av ens mentala aktivitet. Du kommer ständigt att göra uppror mot det du inte tycker om och aldrig veta att du i själva verket sliter dig ännu mer itu. Upproret behöver inte heller vara helt medvetet; det kan uttrycka sig som ett diffust missnöje över livet, en hopplös längtan, en känsla av meningslöshet och frustration som man inte ser någon utväg ur. Även missnöjet är ett slags uppror.

För att förstå medvetandets natur ännu djupare, behöver ni se vilka positiva och negativa riktningar som medvetandet kan anta. Ni har inom er den renaste visdom som strömmar i riktning mot ständigt expanderande lycksalighet, mot en oändlig variation av nya livsuttryck och en rikedom av dimensioner. Detta är den universella anden. Jag säger inte att den universella anden finns inom er; jag säger att ni är den, men för det mesta vet ni inte om det. Ni hyser också inom er det förvrängda uttrycket för ert skapande medvetande, med vilket ni önskar negativa och destruktiva resultat. Man skulle också kunna säga att detta är den eviga kampen mellan Gud och djävulen, mellan gott och ont, mellan liv och död. Det spelar ingen roll vad man kallar dessa krafter. Deras namn beror på kultur, sedvanor, tolkningar, personliga preferenser och hur man betraktar världen. Vad man än kallar dem, är de era egna krafter. Ni är inte hjälplösa brickor i någons händer. Detta utgör det grundläggande faktum som verkligen förändrar hela er uppfattning av er själva och inställning till livet. Att inte veta detta kommer att få er att ständigt känna er som offer för omständigheter utanför er kontroll.

För att uppfatta och uppleva din sanna identitet som den universella anden är följande tre förutsättningar nödvändiga:

1) Du behöver ställa in dig på den. Att veta om att den finns kommer att göra detta möjligt. Du aktiverar den universella anden genom att medvetet försöka lyssna på den. Du behöver bli mycket stilla inom dig och tillåta det att ske. Detta är inte så enkelt som det kan låta, för det upptagna sinnets tumultartade brus förhindrar ideligen denna möjlighet. Ditt sinne behöver tränas för att bli tillräckligt lugnt utan att producera ofrivilliga tankar. När du väl har uppnått detta i viss grad, kommer du att uppleva en tomhet. Du tycks då lyssna in i en intighet – detta kan till och med vara skrämmande eller nedslående. Den universella anden kommer till slut att börja manifesteras sig – inte för att den ”bestämmer sig” för att belöna dig för att ha varit ett ”duktigt barn” som nu ”förtjänar” det, utan för att du börjar förnimma dess pågående närvaro och veta att denna närvaro alltid fanns där och var omedelbart tillgänglig – nästan för nära att uppfattas.

De första manifestationerna kanske inte kommer till dig som en direkt röst, ett direkt inre vetande, utan genom omvägar – genom andra munnar och senare som synbarligen slumpartade idéer som plötsligt kommer till dig. Om du är uppmärksam och sensitiv och inställd på den inre verkligheten, kommer du att veta att dessa är de första tecknen på att kontakten med den universella anden håller på att upprättas. Senare kommer tomheten att visa sig utgöra en enorm fullhet som är omöjlig att uttrycka i ord. Även dess omedelbarhet hindrar dig från att förnimma den universella andens ständiga närvaro. Omedelbarheten är naturligtvis underbar. När du upptäcker att du bär på denna närvaro inom dig vid varje tidpunkt, kommer den att fylla dig med trygghet, med styrka, med vetskapen om att du aldrig behöver känna dig otillräcklig och hjälplös igen, för källan till allt liv förser dig med varje minsta detalj i livet som är viktig för dig. Den inre källan fyller dig med rika känslor, den stimulerar och lugnar dig, den visar dig hur problem kan hanteras. Den erbjuder lösningar som förenar anständighet, ärlighet och egenintresse, den förenar kärlek och njutning, verklighet och lycksalighet, uppfyllelsen av dina plikter utan att din frihet minskar det minsta. Den inrymmer allt. Denna underbara omedelbarhet medför dock först problem, på grund av att du tror att allt detta endast kan sökas mycket, mycket långt bort. Eftersom du var inriktad på att uppleva den universella anden endast som en avlägsen verklighet, finner du det omöjligt att uppleva dess närhet.

2) Du behöver fullt ut uppleva och förstå den delen av ditt medvetande som har blivit negativ och destruktiv. Vi har koncentrerat oss mycket på att uppnå detta i vårt arbete. Men detta är inte lätt, just för att du, återigen, är inriktad på att tro att ditt liv är en fixerad form som du placerades i och som du måste lära dig att hantera, oberoende av dina inre tanke-, vilje-, kunskaps-, känslö- och varseblivningsprocesser. Som ni nu kan inse, krävs det en hel del ärlighet, disciplin och ansträngning för att övervinna motståndet för att göra denna helt avgörande förändring i er livssyn: från att känna dig hjälplös till att se livet som din egen skapelse i alla avseenden. Det är inte möjligt att aktivera det ständigt närvarande universella jaget när man fortfarande är blind för

sina negativa skapelser. Ibland råkar vissa kanaler vara obehindrade, men där blockeringarna, blindheten, den inbillade hjälplösheten kvarstår, kan du inte kontakta ditt universella jag.

3) Dina medvetna tankeprocesser ger dig den första möjligheten att kontakta den universella anden. Du skapar lika mycket med ditt medvetna tänkande som du gör med ditt omedvetna tänkande och viljande. Din tänkande förmåga är densamma som skaparprocessen hos det universella sinnet. Även om ditt medvetande utgör ett separerat fragment av helheten, har det samma makt och möjligheter. Separationen är inte ens verklig; den finns bara för att du vid den här tidpunkten upplever dig som separerad. I den stund som du upptäcker denna närvaros omedelbarhet, kommer du inte längre att känna en separation mellan dina tankar och det större väsendets tankar. Så småningom kommer de att smälta samman och du kommer att inse att dessa alltid har varit ett. Ni utnyttjar inte era inneboende krafter. Ni lämnar dem oanvända eller till och med missbrukar dem i ert blinda tillstånd.

Du kan till slut börja uppleva dig själv som den universella anden genom att använda dina medvetna tankar på ett övervägt, konstruktivt sätt. Detta kan göras i två steg. Först behöver du tydligt se hur du ovetandes har använt dina mentala processer negativt och därmed skapat destruktivt. Därefter kan du formulera vad du nu önskar frambringa i ditt liv. Du gör detta genom att skapa tankeformerna, genom att uttala att detta är möjligt och genom att uppfatta, veta och vilja det med en avslappnad inställning. Detta inbegriper även villigheten att förändra felaktiga och oärliga inre inställningar, för annars kommer du att blockera det du önskar.

Genom att bygga sig kreativt utspelande tankeformer, kan du hämta ur den rika källan i ditt eget väsen. Du börjar med den medvetna tanken, vilket kräver att du fokuserar din uppmärksamhet på dina tankeprocesser – alldeles för nära för att lätt igenkännas – och observerar hur du använder dem, hur de skapar både vad du har och inte har. När du väl kan vända dessa processer har du upptäckt ett verktyg för skapandet; du blir i sanning ditt verkliga jag, för du utgör den universella anden som skapade världen. Du skapar ständigt din egen värld just nu: den består av livet du lever.

Att uppmärksamma dina inre processer kommer att uppenbara att mycket av det du trodde var omedvetet inte alls är dolt. Lagg särskilt märke till detta när du befinner dig i en störande situation. Se hur du tar så mycket för givet att du slätar över dina mest uppenbara inställningar, precis dessa som kommer att ge dig ledtrådar till att förstå hur dina skaparkrafter fungerar, även om de i detta fall naturligtvis är omkastade och manifesteras negativt. Att beakta varje detalj i situationen och vidga din uppmärksamhet genom att upptäcka ett helt nytt tillvägagångssätt, kommer att ge dig insikten som du hittills har saknat.

Denna självkänedom utgör rening i dess sannaste bemärkelse, för i slutänden upprättar det din medvetenhet om din makt att skapa ditt eget liv. Att upptäcka hur du har skapat destruktivt är aldrig enbart en dålig upplevelse, för det blir omedelbart uppenbart att du också har makten att skapa vackra livsupplevelser åt dig själv. Du blir omedelbart medveten om din eviga natur med dess oändliga makt att expandera.

Ni ser alltså, mina vänner, att vi här har att göra med tre nivåer. Alla behöver bli tillgängliga. De är alla lika svåra att uppfatta. Det skulle vara ett misstag att tro att era vardagliga tankeprocesser är lättare att uppfatta än antingen er destruktiva vilja eller er gudomliga natur med dess oändliga makt och visdom. De är alla lika nära – och tycks vara avlägsna enbart på grund av att ni har vänt bort er blick från dem. Både den uppsåtliga destruktiviteten och den stora skapande anden som du egentligen är, är ”omedvetna” endast på grund av att du inte öppnar dig för möjligheten att de kan existera som ett första steg mot att upptäcka dem. Samma sak gäller för din dagliga mentala aktivitet som obemärkt fortgår utan någon kritisk utvärdering och du är på så sätt omedveten om hur dina tankar rör sig i samma fruktlösa negativa kanaler. Inte heller ser du att du erhåller en slags tillfredsställelse av att låta den bristande uppmärksamheten fortsätta.

När du observerar dina negativa tankar är det viktigt att inse (a) vad de gör mot dig, hur de hänger samman med just de resultat som du beklagar mest i ditt liv; samt (b) att du har makten att ändra dem och hitta nya uttrycksvägar för dina tankar. Dessa två insikter kommer att göra all skillnad i världen, för de ger en sann befrielse och självupptäckt, detta självförverkligande som vi talar så mycket om. Upptäckten av din sanna identitet bringar verkligen glada budskap. Men du behöver först se dig själv följa negativa tankebanor. Se dig själv grubbla i samma onda cirklar, se hur du nästan avsiktligt fullföljer samma banor, med snävt begränsade tankekanaler och aldrig dristar dig bortom dem.

Låt oss anta att du är övertygad om att du endast kan uppleva den ena eller andra negativa manifestationen i livet. När du väl lägger märke till orubbligheten med vilken du tar detta för givet, kan du fråga ”Måste det verkligen vara så?” I samma stund som du ställer frågan, börjar du öppna en dörrspringa. Din omedvetenhet om att du är övertygad om att du bara har denna enda snävt begränsade möjlighet gör det omöjligt för dig att föreställa dig ytterligare alternativ. Du kan i själva verket våga dig på dem – genom att först formulera dina tankar som ett utkast för skapandet. Världen börjar då att öppna sig. Öppnandet måste till att börja med åstadkommas genom att tänka, genom att säga till dig själv: ”Det behöver inte vara på det här sättet, det kan finnas ett annat sätt. Jag vill ha det andra sättet. Jag skulle vilja avlägsna vad det än är som står mellan mig och det mer önskvärda sättet. Jag har modet att möta det och gå bortom livsupplevelsen som jag fram till nu har gett mig själv genom att ta för givet att det inte kan vara

annorlunda.” På den här medvetna nivån kommer du att se hur du har tagit upplevelsen av den negativa manifestationen för given.

Du kanske önskar dig ett positivt resultat och vill samtidigt inte acceptera de logiska konsekvenserna på grund av missuppfattningen att de inte är önskvärda för dig. Det finns här inom dig ett barnsligt motstånd mot att ge av dig själv, ett förvrängt försök att lura livet och vinna mer än vad du vill ge. Livet kan inte rätta sig efter sådana orättmätiga önskemål och du känner dig lurad och bitter för att du inte tydligt har granskat saken. Inte heller är du medveten om det falska resonemanget när du gör motstånd mot att ge av dig själv. Du skapar därmed former av felaktigheter och förvrängning som står i vägen för att dina möjligheter ska uppenbara sig.

Ni kan alltså se att er medvetna tankenivå påverkas av både er destruktiva sida och den universella anden. Du kan medvetet välja i vilken riktning du formar dina tankar när du väl är medveten om deras vanemässiga mönster. Detta självbestämmande utgör er nyckel till befrielse.

Ni kommer att se allt tydligare att er destruktiva sida också är något som ni väljer; den är inte något som åläggs er. När du väl verkligen har fortskridit på denna väg, kommer du till den punkt där du till slut kan erkänna den medvetna önskan om att välja destruktiva förhållningssätt. Du kan se att du faktiskt försakar lycka, uppfyllelse, salighet, ett fruktbart liv. Du kan vara fruktansvärt missnöjd med resultatet, men du insisterar likväl på att hänga dig kvar vid din negativa vilja. Ni kan se hur avgörande det är att få reda på detta.

Den urgamla frågan är: Vad var det som gjorde att detta kom till stånd? Varför går människor och bär på dessa totalt meningslösa begär? Varför vill sinnet ta den här riktningen? Religionen kallar det synd eller ondska. Psykologin kallar det bland annat neuros eller psykos. Vilket namn man än ger det, är det verkligen en sjukdom. För att bota sjukdomen är det nödvändigt att förstå den i viss utsträckning, i första hand genom att följa era egna felaktiga antaganden och övertygelser till de känslor och viljeriktningar som de skapar. Utan att förstå dynamiken i det mentala skapandet, både i dess positiva och negativa bemärkelse, kan detta endast uppnås i begränsad utsträckning.

Människor ställer ofta frågan ”Hur uppstår ondskan?”, ”Varför placerade Gud ondska i oss?” – som om någon annan hade ”placerat” något någonstans. När du väl är tillräckligt medveten om dig själv och upptäcker att det är du som avvisar lyckan, kan samma förbryllande fråga uttryckas annorlunda: ”Varför gör jag det? Varför kan jag inte vilja det som känns bra för mig?” Den här frågan har ställts här såväl som på andra håll i världen, många gånger, varhelst andliga läror förmedlas. En gång för länge sedan, i början av den här kontakten, gav jag till och med en allegorisk redogörelse för det så kallade änglarnas fall. Jag talade om en ande som en gång var fullständigt konstruktiv och expanderade till ständigt större riken av ljus och salighet, som avvek

från denna kurs och separerade sig själv från sitt innersta gudsjag och blev fragmenterad. Hur kom det sig att han övergick till dessa mörka, destruktiva kanaler? Varje sådan redogörelse, som ges här eller någon annanstans, missförstås mycket lätt när den tolkas som en historisk händelse som ägde rum i tid och rum. Jag ska våga mig på att ge en annan förklaring kring hur destruktivitet uppstår i ett helt konstruktivt medvetande. Jag ska försöka hitta en annat sätt att närma sig det, som kanske kan nå er på en viss nivå och ge er en djupare förståelse för detta helt centrala ämne. Ni kan då möta er egen destruktivitet med en ny förståelse och till slut komma ut ur den.

Föreställ er, mina vänner, ett medvetande, ett varandetilstånd där det bara finns salighet och oändlig makt att skapa med sitt eget medvetande. Medvetandet utgör bland annat en tankeapparat. Det tänker således – och se, något kommer till stånd. Det vill – och se, det som viljes och tänks är till. Livet är fyllt med möjligheter i det oändliga. Skapandet börjar med tänkandet, sedan tar tanken form och blir ett faktum i livet bortom egots begränsningar, i livet som är fritt, där medvetandet flödar och rör sig på ett fritt sätt. Tanken tar där omedelbart form och blir till gärning. Det är endast i det mänskliga egot som tanken tycks vara åtskild från form och gärning. Ju mindre medvetenhet ett väsen har, desto mer åtskilda tycks tanken, formen och gärningen vara, i den grad att formen tycks vara helt oberoende av gärningen, gärningen från tanken eller viljan. Inget av dessa tre steg ser ut att hänga ihop.

En väsentlig del av att höja sitt medvetande ligger just i att se hur de hänger samman. Oavsett hur åtskilda i tid och rum de kan förefalla, är tanken, viljan, handling och manifestation alla en enhet. I det tillstånd där det inte finns någon begränsning, där det inte finns någon snäv strukturering, upplevs denna enhet som en levande verklighet fylld med obeskrivlig lycksalighet och fascination. Hela universum är öppet för utforskande, för nya sätt att uttrycka och upptäcka sig själv och ge form åt ständigt fler världar, fler upplevelser och fler verkningar. Skapandets fascination är oändlig.

Eftersom möjligheterna är oändliga, kan medvetandet också utforska sig självt genom att begränsa sig självt, genom att fragmentera sig självt för att så att säga ”se vad som händer”. För att uppleva sig självt, drar det ihop sig i stället för att expandera; i stället för att utforska mer ljus, vill det se hur det är att känna och uppleva mörker. Skapandet är en ren fascination. Denna fascination avlägsnas inte bara för att det som skapas i början kanske är lite mindre behagligt eller lycksaligt eller lysande. Även i detta kan det finnas en speciell fascination och ett äventyr. Skapelsen börjar sedan anta att en egen makt, eftersom allting som är skapat har energi investerat i det och denna energi är självupprätthållande. Den antar sin egen kraftimpuls. Medvetandet som har skapat dessa banor kan experimentera längre och när det går bortom det som är ”tryggt”, ger det sig i detta ögonblick inte tillräckligt med makt för att vända riktningen. Medvetandet kan därmed förlora sig i sin egen kraftimpuls i sin ovillighet att sluta. Senare ser det inte längre hur man ska sluta.

Skapandet äger då rum i en negativ bemärkelse, tills resultaten är så obehagliga att medvetandet försöker samla sig och motverka kraftimpulsen genom att ”återkalla” sin vetskap om vad som skulle kunna vara. Under alla omständigheter vet det att det inte finns någon verklig fara, för vilket för slags lidande ni människor än känner så är det verkligen illusoriskt i dess yttersta bemärkelse. När ni väl har funnit er sanna inre identitet, kommer ni att veta det. Det hela är en lek, en fascination, ett experiment, ur vilket ert verkliga tillstånd kan återfås om ni bara verkligen försöker.

Många människor befinner sig fortfarande i tillståndet där de ännu inte riktigt vill försöka. De finner fortfarande en fascination i utforskandet av ett negativt skapande, åtminstone i viss utsträckning. Vissa separerade väsen har aldrig gått bortom punkten där de förlorar den direkta medvetenheten om vilka de egentligen är och om deras makt att rikta om sitt utforskande. Andra har temporärt förlorat den medvetenheten. Men de kommer att finna den igen när de verkligen vill. Det är gott att ni alla bör komma ihåg detta.

Skapandets kraftimpuls inrymmer ofantligt mäktiga energier. Dessa energier har sin inverkan; de präglar den allgenomträngande skapande substansen¹ – stoffet som svarar på det skapande sinnet. Denna substans gjuts då till former, händelser, föremål, sinnestillstånd eller vad som helst. Inpräglingarna i själssubstansen är så djupa att ingenting annat än det formande sinnets större makt kan radera ut de falska inpräglingarna som styr dina livshändelser. Sinnet eller medvetandet präglar; livssubstansen präglas. Allting omkring och inom er deltar i både den maskulina principen bestående av ett bestämmande, etsande medvetande och den feminina principen bestående av en formad, svarande livssubstans. Upptäck den här sanningen inom er och universum blir ert på nytt, så som det en gång var.

Om det skapande medvetandet inte förändrar kursen vid en viss punkt, blir det alltså fångat inom sina egna processer. En del av medvetandets makt och kraftimpuls består av kvaliteten att ”imitera sig självt”. Det är mycket svårt att förmedla denna aspekt av skaparenergien. Människor upplever ofta den starka lusten att imitera andra. Detta tar sig många former och gäller även för att imitera sig själv. Det är en process där man djupt präglar in något i livssubstansen.

Låt mig ge er ett exempel på imitationens kraft och skapandet av nya upplevelser. Många av er upplever, när ni ser en invalid som haltar eller kanske har ryckningar i ansiktet, en märklig lust att imitera hans avvikelser i kroppshållning eller ansikte. Har ni inte upplevt den ibland oemotståndliga lusten att efterlikna något som inte alls är önskvärt för er? Samtidigt känner du motvilja och rädsla på grund av att du känner att du på något sätt sätter i gång något som du kanske upprepar om och om igen utan att kunna sluta. Skapandets makt och energier har en

¹ Eng. "creative substance". Övers. anm.

självupprätthållande effekt som endast medvetandet, med sitt vetande, med sin vilja och beslutsamhet kan förändra. Man blir så uppslukad i skapandet och fröjden i det blir så fångslande att välbehaget, när det väl ställts in i en negativ riktning, fortsätter att hålla själen hänryckt tills medvetandet går in med sin noga övervägda motkraft. Även om det som är skapat är smärtsamt, är njutningen i skapandet svår att överge så länge individen bortser från att ett positivt skapande också är möjligt.

Allteftersom negativa skapelser fortsätter, tycks medvetandet bli mer och mer fragmenterat – vilket egentligen inte är fallet, mina vänner. Vad som händer är att du förlorar medvetenheten om din förbindelse med världsanden, som är vem du är.

Jag vet inte i vilken utsträckning dessa ord kan nå er. Men om de kan det, kommer de att visa sig vara till oerhörd hjälp för er när ni mediterar och tänker på dem. De kommer inte bara att hjälpa er att förstå, utan också att hitta det rätta sättet att avlägsna destruktiviteten inom er. Det är ert sinnes makt som skapar det negativa. Den här kraften är ännu starkare när den används för det positiva, eftersom det i det negativa alltid finns konflikter och motstridiga riktningar för längtan och viljan som försvagar kraften. I den konstruktiva, expanderande riktningen behöver det inte vara så. När riktningen väl ändras, kommer något att ”klicka” i ditt sinne. Ditt medvetande kommer att strömma in i en ny riktning som kommer lättare och mer naturligt, utan den inneboende plågan i det negativa skapandet.

Ju mer medvetandet har separerat sig från helheten, ju mer fragmenterat det blir, desto större struktur skapar det. Men medvetandet i sin helhet är ostrukturerat; det befinner sig i varandets tillstånd i all dess lycksalighet. När fragmenteringen väl har uppstått, arbetar det förlorade medvetandet gradvis mot ett jagmedvetet tillstånd. Detta tillstånd behöver struktur för att skydda det från negativitetens och destruktivitetens kaos. När negativiteten möts och avlägsnas, uppnås ett ostrukturerat, lycksaligt medvetande igen.

Egot med dess begränsningar utgör strukturen som skyddar väsendet från sitt eget destruktiva skapande. Det håller de destruktiva begärens i schack. Först när medvetandet expanderar in i lycksalighet och sanning, kan strukturen avlägsnas. Vid en tidpunkt i er utveckling var ni alltså kaotiskt ostrukturerade. Allteftersom ni växer och utvecklas, avvärjer strukturen kaoset, så att medvetandet åtminstone under en tid kan fungera utan att hindras av det inre kaoset.

Tankeprocesserna som är tillgängliga för ert medvetande kan då bli verktygen för att visa vägen ut ur negativa skapelser och begränsade strukturer. Att titta bortom strukturen och in i kaoset, förstå det och komma till insikt om de mentala processernas makt som ni ständigt använder, ger er möjligheten att vända den nedåtgående kurvan som får er att oupphörligt söka efter sätt att

förneka livet, kärleken, välbehaget, lyckan och söka upp förfall, slöseri och smärta. Den delen av ditt universella jag som har förblivit hel vet att smärtan är kort och illusorisk, men den delen av dig som befinner sig i kaos vet inte detta och lider.

Låt oss göra en återblick. Medvetna processer kan svänga pendeln från ett destruktivt skapande till medvetandets ursprungliga tillstånd, ett expanderande lycksaligt skapande. Den begränsande strukturen kommer att lösas upp och varandets slutgiltiga tillstånd, det ostrukturerade medvetandet och den ostrukturerade upplevelsen, energin och lycksaligheten, kommer att återställa sig och bli er tillvaro. Det är detta som allting leder till, mina vänner. En del av era försök måste därför gå i riktning mot att bringa ordning i det förvirrade sätt som ert sinne arbetar på, dess självupptagenhet, dess blindhet inför sig självt och dess tendens att förlora sig självt. Det är inte världen utanför er själva som förvirrar er; det är världen inom ert eget medvetande som gör det.

Ni kan nu börja kontempera över hur ni medvetet kan vilja kreativ uppbyggnad; du kan göra det genom att medvetet formulera, tänka och vilja ha ett tillstånd där du är lycklig, där du känner dig levande och uppfylld, ett tillstånd där sanning, kärlek och växande råder, både generellt och i särskilda detaljer. Detta klimat kan först förefalla konstigt och främmande. Det behövs en tillvänjning till det. Föreställ dig själv i sådana tillstånd och påkalla den universella kraften inom dig för att förstärka det medvetna sinnet med den nödvändiga skaparenergien. Viljan att vara lycklig måste bli så stark att orsakerna till olyckan kan ses och avlägsnas, och även detta måste verkligen önskas. Skaparkraften kommer då att växa; det gudomliga jaget kommer att inspirera dig och visa vägen. Du kommer att lära dig att känna igen det och ta emot det i din medvetna hjärna.

Detta utgör en grov skiss eller plan för denna arbetssäsong. De framsteg som har gjorts av mina vänner kommer att göra det möjligt för dem att använda det jag har sagt här. Jag menar att använda aktivt, inte bara att läsa detta som en vacker teori, utan att på djupet veta dess omedelbara värde och tillämpa det varje dag i ditt liv. Den dagen när du ser ditt destruktiva skapande och sedan medvetet ändrar det, kommer du verkligen att ha gjort något underbart. Viljan att vara lycklig och veckla ut sig i livet utgör grunden för din skaparmakt. Ju mer koncist detta formuleras och ju större din vilja är att avlägsna inställningar som hindrar resultatet, desto effektivare kommer ditt skapande att bli.

Var välsignade. Ta emot kraften som strömmar fram och öka den genom era medvetna, avsiktliga, villiga uttryck och formuleringar. Uttryck er villighet att växa, att vara lyckliga, att vara konstruktiva. Gör inte detta genom att vilja på ett spänt, insisterande, sammandraget sätt, utan på ett avslappnat, förvissat sätt där du begrundar att alla möjligheter existerar som potentiella

realiteter, möjliga att förverkliga i samma stund som du vet om och önskar dig dem med ditt odelade väsen. Kraften finns där, den finns inom dig. Allt du behöver göra är att hämta ur den, använda den, bygga med ditt medvetna sinne kanalerna som kan frigöra den och bli mycket stilla och lugn. Lyssna och ställ in er på den. Det finns där för evigt, i sin majestätiska makt, i sin underbara visdom, i sin yttersta vetskap om att det inte finns något annat än lycksalighet, redan nu, inom er.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24